

Udflugt på Nørrebro

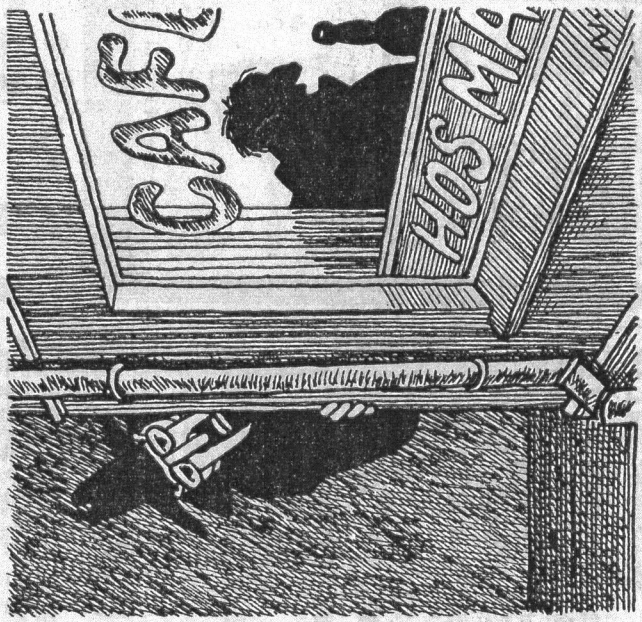
MIN (på mere end én måde) om dette malende udtryk, der går imod den i det danske sprog ellers så tydelige tendens til, at frugt og grønt over menneskelig mundhøjde er negativt meningsbærende.

Nok om det. Jeg var en sen eftermiddag ude på Nørrebro, i omegnen af Jagtvejen, fordi ... Nej, det er en privatsag, eller som Sherlock Holmes plejede at sige til dr. Watson: 'En betæning, verden stadig ikke er moden til at høre'. Jeg var ude på Jagtvejen, jeg kom ned ad en sidevej — en af disse melankolske veje med lutter lukkede små butikker — og nede ad den opdagede jeg en lille smal tværvæg, jeg aldrig før havde set.

Regnen sjaskede støt, men chancen var uimodståelig. Jeg tog den. Gaden havde tolv husnumre, hver bestående af ti ens-to-værelses lejligheder fordelt i to karreer - plus én virksomhed, en bar. Jeg vil kalde den Cafe Hos Marianne.

Cafe Hos Marianne var lille og lokalt af se til, beskedent udstyret med en skænk og fem borde. Jeg satte mig med front mod vinduet, så jeg kunne se regnen gøre sit bedste og betragte dem, der gik forbi i den grå gade udenfor - næsten som 'om manda'n' / i rajnvær / på Solituuude-vaj'.

Bag mig sad et par — han og hun — i gang med et intenst opgør. Lidt efter lidt fremgik det, at hun boede sammen med en anden, men

Tegning Peder Nyman

at han — der var vejrbidt og muskuløs og ca. 50-årig, mens hun var lidt yngre, virkede lidt mere intellektuel-pædagogisk og talte med halvsvensk accent — ville have hende med på en rejse af en eller anden slags.

— Jeg betaler billetten ... gentog han ca. hvert andet minut. — Jeg betaler billetten. Men vi skal af sted i morgen. Jeg ringer til dig klokken ni.

Ved det eneste andet besatte bord sad værtinden, formentlig selveste Marianne, sammen med en pige, der var ca. tyve år yngre og så hendes datter.

Oven over baren stod der, man ikke gav kredit. Telefonen ringede, og nogen spurgte efter Tony. Tony var der ikke.

En omgang og en del regndråber senere var bor-

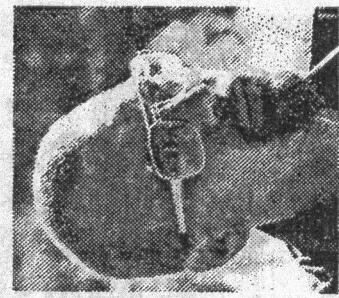
ny, men skulle give ham besked.

Tony måtte være meget populær det omkring.

Jeg var kun en kilometer hjemmefra, men ikke desto mindre var jeg dummet ind i en ny familie, en ny lille verden af tolv husumre. Det er den slags, der giver én en smule kompensation for alle de film, man aldrig får set.

Da jeg tog mig sammen til at rejse mig og gå, var eftermiddagen dyb og klokken 17-18 stykker, den blå time eller den violette time (som man nu synes) var sat ind.

Jeg stod i døren et øjeblik. De sidste handeler nede på Jagtvejen blev indgået i feberagtig fart samtidig med, at butikkerne ryddede og gjorde kasse op. Bilerne drøvede og sjaskede, og aftenen faldt på — en ganske almindelig aften i den gode by København der hverken er værre eller bedre end byer som flest, men af én eller

Dan Turèll i byen

anden grund københavnerne så kær.

Kjeld var fortsat i gang. — Vi tager af sted i morgen... lod det bag mig, da jeg lukkede døren. — Og hvis han smider dig ud, ham fyren, så får du nøglen til min lejlighed! Jeg ringer til dig klokken ni!

Og Tony var stadig ikke kommet.

<p>teeflaske med 2 flasker 45,- kr.</p>	<p>fransk sæbe m. holder 100,- kr.</p>
<p>gamle nøgler 15,- kr.</p>	<p>krukker fra kr. 15,- kr.</p>
<p>krispel sæber 10,- kr.</p>	<p>marmorerede sæber 10,- kr.</p>
<p>4 stk.</p>	<p>knive fra 15,- kr.</p>

NYHAVN 12 (011) 12 07 84 kaffe messingdåser 25,- kr.